

„fjerntransport“, stiller forholdet sig noget anderledes. Her kan det være rimeligt, at der, forinden reguleringen gennemføres, er sørget for arealer, hvortil sådanne køretøjer henvises, eventuelt mod betaling. Den bedste garanti for, at alle berettigede interesser tages i betragtning, ligger efter justitsministeriets opfattelse deri, at politiet og de kommunale myndigheder skal være enige om gennemførelsen af eventuelle reguleringer.

Pkt. 2.

Samme spørgsmål som Fællesudvalget for F.D.M. og K.D.A.K. pkt. 2.

Pkt. 3.

Samme spørgsmål som Fællesudvalget pkt. 3.

Spørgsmål 6:

Findes der i nogen af de nordiske lande forbud mod at anbringe børn på forsædet af personbiler?

Svar (af 28. april 1969):

Spørgsmålet har været genstand for drøftelse i Nordisk Vejtrafik Komité under komiteens møde i København den 21.-25. april 1969.

Det blev herunder oplyst, at der ikke i noget af de nordiske lande er gennemført forbud mod børns placering på forsædet. Der var i komiteen enighed om, at man gennem færdselspropagandaen bør advare imod, at børn anbringes på forsædet, og oplyse om de risici, der er forbundet hermed. Det blev under mødet oplyst, at en sådan propaganda har været iværksat i Sverige med gunstig virkning, således at man nu i Sverige sjældent ser børn anbragt på bilers forsæde.

Spørgsmål 7:

Eksisterer der sikkerhedsseler for børn, som ikke frembyder risiko for børnenes helbred i tilfælde af ulykker?

Svar (af 28. april 1969):

De sikkerhedsseler, der anvendes til voksne, er ikke egnet til sikring af børn, fordi barnets legeme er for svagt til at modstå de påvirkninger, der opstår ved et

sammenstød. Navnlig synes der på grund af det ugunstige forhold mellem barnhovedets vægt og halsens styrke at være risiko for dødbringende læsioner af halsvirvlerne, når hovedet kastes fremad, medens kroppen bremses af selen. Det er ikke justitsministeriet bekendt lykkedes at fremstille specielle sikkerhedsseler til børn, der fuldt ud eliminerer disse risici.

En mere effektiv sikring af børn i biler kan muligvis opnås ved at anvende særlige sikkerhedsstole, der anbringes på forsædet med ryggen i kørselsretningen. Om sådanne stole kan yde den nødvendige sikkerhed for barnet, må antagelig afhænge af stolens indretning og dens fastgørelse til køretøjet.

Der foreligger imidlertid næppe endnu tilstrækkelige lægelige og køretøjstekniske erfaringer, der kan danne grundlag for en endelig vurdering af fordelene og ulemperne ved de midler, der kan tænkes anvendt til sikring af børn i biler.

Spørgsmål 8:

Hvilke forsikringsretlige og erstatningsretlige konsekvenser kan det få, såfremt det forbydes at anbringe børn på forsædet af personbiler?

Svar (af 29. april 1969):

Spørgsmålet om de erstatningsretlige konsekvenser af den foreslåede regel om forbud mod anbringelse af børn på forsædet af personbiler henhører under domstolenes afgørelse, og justitsministeriet ser sig derfor ikke i stand til at besvare spørgsmålet generelt.

Det er sandsynligt, at domstolene i en række tilfælde vil tillægge det betydning ved afgørelsen af barnets erstatningskrav, at reglen er overtrådt, men der kan ikke generelt drages den slutning, at overtrædelse af en forbudsbestemmelse har erstatningsretlige konsekvenser, jfr. *Ussing Erstatningsret*, s. 27 f., *Stig Jørgensen Erstatningsret*, s. 70, *A. Vinding Kruse Erstatningsretten*, s. 141 ff.

Tillægger domstolene overtrædelsen erstatningsretlig betydning, opstår spørgsmålet om, hvorvidt den af føreren udviste fejl bevirker en nedsættelse eller bortfald af barnets erstatningskrav. Dette spørgsmål henhører under det erstatningsretlige begreb